

La venjança de Boadella, implacable

La setmana passada, el grup Els Joglars festejava al Palau de la Música vint-i-cinc anys de presència ininterrompuda. I ho va fer amb un acte especial: l'organització d'uns Jocs Florals als millors poetes que han cantant les excel·lències del grup. Les falles enguany, també, han començat amb bon peu a Barcelona.

Sergi Pàmies

La invitació pregava puntualitat i elegància. A les set en punt, em presento al Palau de la Música Catalana per assistir als Jocs Florals organitzats pel grup Els Joglars. La policia municipal intenta convèncer un contribuent perquè desaparegui el cotxe. Hi ha gent, prou perquè tots hagin de posar-se de puntetes per veure què hi passa. Per uns altaveus, sona una sardana. Des d'un balcó, l'Oriol Tramvia anuncia l'arribada de les autoritats. Un focus il·lumina els cotxes oficials que s'acosten. En surten els actors de La Cubana, disfressats de: rector de Vallfogona, nunci apostòlic Angelo Barcelo Luciani, Alfonso de Vallehermoso, Evita Sofasola, guàrdies suïssos, guardaespalles, reina mare... Els acompanya un mossò d'esquadra de nom Albert Boadella.

L'entrada dels personatges al Palau és comentada per l'*speaker* i aplaudida per part dels assistents. Un castell de focs artificials a càrrec dels Comediants acaba amb el primer plat de la nit. La gent entra o, més ben dit, intenta entrar. Els organitzadors han tingut la brillant idea d'obrir només una porta lateral d'un metre d'entrada per on la massa s'aplega per arribar al vestíbul. Confusió, empenyes, insults, trepitjades de peu i la sensació que, d'un moment a l'altre, poden robar-me la cartera.

Al peu de l'escala, els simpàtics funcionaris del Palau de la Música no recorden haver vist mai un caos similar. Arribo a la llotja després d'algunes dificultats i em sorprèn constatar que el Palau és ple. Per a una presentació de llibres amb invitació, ho considero tot un èxit. Intento explicar-me el fenomen però m'interromp una altra sardana.

A l'escenari, una taula allargada presidida per la senyera i una trona de fusta perquè hi sigui la reina dels jocs. Entren el president, el secretari, el representant eclesiàstic, l'autoritat —Boadella—, la reina —Sofasola—, i deixen una cadira buida per al conseller de Cultura Joaquim Ferrer, que, segons sembla, encara trigarà una mica a arribar. El president és presentat com Emilio Vendrell i és interpretat pel locutor de Catalunya Ràdio, Jordi Vendrell. Llegeix un discurs escrit per Quim Monzó, on s'explica que els premis es concediran als poetes que millor hagin cantat les excel·lències del grup Els Joglars.

El primer premi —Mestre en Gai Saber— es concedit a l'ex-capità general Francisco Coloma Gallegos, per la sentència de *La Torna*. Recull el premi el número-guardia-civil, Celestino Morales Expósito, que llegeix un fragment de la sentència amb un veu premeditadament homosexual. Saluda la concurrència, és aplaudit i surt d l'escenari.

La Flor Natural es concedeix al diari *ABC*, pel conjunt d'articles dedicats als Joglars. Aquesta vegada l'encarregat de recollir el premi és un subnormal profund, gras i fastigós. No pot articular cap altre so que no siguin les tres primeres lletres de l'alfabet. Els membres de la taula han de llegir un fragment que qualifica Boadella de «representant català d'escombraries». Saluda la concurrència, és aplaudit i surt de l'escenari.

L'accèssit de la Flor Natural té color valencià i es concedeix al jutge Guillermo Forteza per «el auto de procesamiento contra todos los miembros dels Joglars». Recull l'accèssit una puta valenciana de veu aguda, faldilla curta, mitges fosques, que llegeix un fragment del text judicial. Mentrestant,

CALLESFRANCESC

Albert Boadella, mosso d'esquadra.

el president i l'autoritat eclesiàstica intercanvien ulleres per veure millor. Saluda la concurrència, és aplaudida i surt de l'escenari.

La Viola és atorgada a la Conferència Episcopal Espanyola, per un treball qualificat pel jurat de «gran virtuosisme». Reben el premi un monsenyor Luciano que no s'aguanta els pets, acompanyat per una suposada neboda-pendó, que passeja per l'escenari marcant cuixa i fent comentaris amb accent francès. Saluden la concurrència, són aplaudits i surten.

L'Englatina d'Or és, sens dubte, un dels premis més aplaudits. Per l'article «Farsa e inmundicias» del diari madrileny *El Alcázar*. Rep el guardó un fatxa d'uniforme: Boina, camisa blava i ulleres de sol. Amb veu autoritària llegeix un fragment del text, saluda la concurrència i, quan surt de l'escenari, tomba una bandera catalana.

L'accèssit de l'Englantina d'Or és atorgat a Josep Maria Trias de Bes per l'article publicat a *La Vanguardia* titulat «Menos que cómico». Per recollir el premi apareix una criada gallega que diu que li fa molta vergonya i es nega a llegir cap fragment de l'article del seu *senorito*. Saluda la concurrència, és aplaudida i surt de l'escenari.

Pausa publicitària: El cap-gros de Jordi Pujol balla mentre ensenya un exemplar del llibre *Els Joglars, vint-i-cinc anys*, acompanyat per una monja grisa. Els premis continuen. La Flor Silenciosa, per a la Cadena Cope, que no ha parlat mai del grup els Joglars. Deu segons de silenci. La Flor al millor anònim, per al grup terrorista de la Triple A. En llegeix una mostra un sudaca encaputxat, que surt de l'escenari després de llançar un cartutx de dinamita. Quinze premis *capullos* de paper, dedicats a quinze crítics teatrals. Els recull un cec que s'assembla molt a Joan de Sagarra. Llegeix en braille fragments d'una colla d'articles que han menyspreat, banalitzat o senzillament criticat l'obra de Boadella. Després de cada fragment, el secretari repeteix: *Capullo*, i el públic, ha, ha, ha.

La Rosa d'Abril es concedeix a Antoni Dalmau, per un article publicat a l'*Avui*. Recull el premi la senyora Morena de la Serra, negra, amb un nen negre, gola d'or i un accent cubà que desperta l'entusiasme general. La Flor de Lis és per al diari francès *Le Midi Libre*. El recull una reproducció ambulat de Lluís XIV, transvestit, marçà, acompanyat per un gendarme que

llegeix l'article premiat. Hi ha una flor del Despertar de la Primavera per al millor muntatge teatral realitzat a expenses dels Joglars. I un darrer premi per al jutjat de Tafalla —Navarra— per unes diligències prèvies que convoquen veïns de Vic per declarar sobre els personatges de l'obra *Els virtuosos de Fontaineblau*. Recull el guardó una verge del Pilar amb accent aragonès que discuteix amb la Moreneta veient quina de les dues és la mes fatxa. Grans aplaudiments.

Per acabar l'acte, apareixen els antiavalots, que dispersen els assistents amb l'habitual contundència marca de la casa. Hi ha una mica de nervis en comprovar que els actors que fan de suposats grisos interpreten el paper a la perfecció i comencen a repartir autèntica llenya contra periodistes, calbs i els altres funcionaris, que han de sortir del Palau de pressa i indignats.

Durant l'acte, s'han produït, a més de la representació escènica, dos fets anecdòtics. El secretari ha anunciat que el conseller Joaquim Ferrer no ha pogut arribar a temps perquè ha telefonat desde l'Hospitalet per demanar l'adreça del Palau. D'altra banda, i després de protagonitzar l'anunci del llibre dels Joglars, el cap-gros de Jordi Pujol s'ha passejat pel Palau i ha llançat gran quantitat d'octavilles. Alguns han tingut la curiositat de llegir-la i s'han trobat amb la reproducció del text referit al Galisoga director de *La Vanguardia*, pel qual va ser detingut i empresonat el nostre president ara fa que no se'n recorda ningú.

A la sortida, hi ha satisfacció general, fins i tot en els rostres de Jordi Maluquer, director general de Música, Teatre i Dansa, i de Marta Tatjer, cap del Servei de Teatre de l'Ajuntament de Barcelona. És la sortida d'un espectacle normal, amb èxit de públic i una colla d'actors professionals que, com deia Boadella en una entrevista recent, s'han passat vint-i-cinc anys descobrint el teatre.

L'endemà, tots els diaris, llevat de l'*Avui*, que ho deixà per a diumenge, parlen de l'acte. Fotografies de Boadella amb una porra de quatre barres, el cap-gros de Pujol a la primera plana d'*El País*, el *capullo* de paper a *El Periódico*, etcètera. Ningú no s'atreveix a criticar res per por a sortir en els Jocs Florals que, sens dubte, se celebraran d'ací a vint-i-cinc anys. Fins aleshores, Boadella no ha perdut el temps. D'entrada, ha venut la filmació de l'acte al canal català de tv espanyola. □